

Forrentning eller Afbetaling, medens vi den Gang til disse Formaal havde 8 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. og endda ikke et rent driftsmæssigt Underskud paa 300 000 Kr. Hvis det ærede Medlem kalder det at konsolidere Statsbanerne misunder jeg ham det ikke; jeg tror, vi skal konsolidere Statsbanerne paa en bedre Maade.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at Statsbanerne stod meget daarligere nu efter den endelige Finanslov, end de gjorde efter det Finanslovsforslag, som blev fremlagt af hans Regering. Det var et meget letkøbt Middel, man anvendte den Gang for at faa Statsbanernes Budget til at tage sig godt ud, idet man nemlig opgjorde Statsbanerne paa den Maade, at man beregnede Indtægterne til 9 Mill. Kr. mere, end de paa nogen Maade kunde antages at blive, og som ogsaa Erfaringen viste, at de blev. Det var ikke en hændelig Ting, det var ikke noget, der skete paa Grund af Kriseforholdene, noget, som ikke kunde overses. Statsbanerne havde nemlig paa Statsregnskabet for 1925—26, som jo fremkom samtidig med Finanslovsforslaget, et Underskud paa 29 156 000 Kr., men ikke desto mindre opstillede man paa Finanslovsforslaget for 1926—27 et Underskud paa kun 12 600 000 Kr. Jeg gjorde opmærksom paa det ved Finanslovsforslagets første Behandling i Oktober 1926 og sagde, at jeg ikke begreb den Optimisme, der gjorde, at man, skønt vi stod midt i Krisetiden, kunde anslaa Statsbanernes Indtægter paa en saa fuldkommen urimelig Maade, uden noget som helst Holdepunkt i Virkeligheden. Det viste sig da ogsaa, at medens man havde opstillet et Underskud paa Finanslovsforslaget paa 12,6 Mill. Kr., blev dette Underskud paa Finanslov og Tillægsbevillingslov for 1926—27 til ca. 21,9 Mill. Kr. Men dette forhindrede ikke det foregaaende Ministerium i at fare fort med at lave glimrende Status for Statsbanerne, thi paa Finanslovsforslaget 1927—28 opstillede man et Underskud paa kun 13 922 000 Kr. — altsaa fuldstændig mod alle Kendsgerninger. Paa den Maade er det jo ikke saa svært at konsolidere Statsbanerne. Og med Hensyn til dette Finanslovsforslag er der jo ikke alene det at bemærke, at Statsbanernes Indtægter var opgjort 9 Mill. Kr. for store, men naar vi gaar til § 26, saa det ogsaa ganske pænt ud, idet der her kun var et Underskud paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det fremkom imidlertid paa den Maade, at endskønt den gældende Lov om Automobilomsætningskatten udtrykkelig paabød, at denne Skats Udbytte

skulde anvendes til ekstraordinære Afbetalinger paa Statsgælden, saa søgte man forgæves paa § 26 denne Udgift, som Loven ligefrem tvang Ministeriet til at opføre, nemlig en Udgift paa 6 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til ekstraordinære Afbetalinger paa Statsgælden.

Ved disse to Operationer: den med Statsbanernes Indtægter og den, at man i fuldkommen Strid med Loven undlod at opføre den Udgift, som efter Loven skulde svare til Indtægten paa 6 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., uden ved Lov at søge hjemlet en anden Anvendelse, fik man ogsaa et ganske pænt Resultat ud af § 26. Men om det er det, man med et velkendt Udtryk kalder for en ærlig Finanslov, skal jeg lade være usagt.

Undervisningsministeren (Byskov): Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen angaaende Søborg-Sagen. Jeg har ikke Sagens Akter hos mig og kan heller ikke faa dem nu ved Aftenstid, men jeg tror nok, jeg kan sige det, som jeg har behov at sige, uden at have dem ved Haanden. Der er for det første Tale om, og det lader til at være det væsentligste, at det er Forældrenes Ret, jeg har krænkert ved den skete Embedsbesættelse — det ærede Medlem brugte adskillige Gange Udtrykket: Forældrenes Ret. Jeg vilde have fundet det klogere af ham, om han havde brugt Udtrykket: Kommunalbestyrelsens Ret, thi det vilde gøre nok saa god Virkning i dette Tilfælde. Jeg indrømmer, at „Forældrenes Ret“ i og for sig lyder lidt kraftigere, og jeg har ogsaa noget mere Respekt for Forældrenes Ret, men det er uheldigvis meget vanskeligt at benytte dette Tilfælde her som et Vidnesbyrd om, at jeg foragter Forældrenes Ret. Forholdet er det, at Kommunalbestyrelsen har gjort en Indstilling — ikke nogen enstemmig Indstilling — til Embedet derude, og dernæst faar jeg en Henvendelse fra Forældreforeningen gaaende ud paa, at man ikke ønsker at faa den Mand, der er opstillet som Nr. 1 paa Listen, men at man naturligvis ikke ellers vil indlade sig paa at gøre nogen Indstilling, man henstiller blot til mig at udnævne den, der maatte findes bedst egnet af de øvrige Ansøgere. Dette rettede jeg mig efter, og jeg har altsaa, kan man gerne sige, taget Hensyn til Forældrenes Ønsker — ikke deres Ret, thi Forældrene har ikke nogen lovmæssig Ret i saa Henseende. Det har Kommunalbestyrelsen heller ikke, saa begge Parterne er ganske ens stillede. Det forekommer mig rigtignok, at den Fordring, man her stiller til mig om at vise demokratisk Sindelag